

[Undervisningsministeren]

munerne, beslutninger skal træffes i disse spørgsmål.

Som jeg sagde i mit svar til fru Tove Lindbo Larsen, synes jeg, det er rimeligt at se på effekten af den oplysningskampagne, der er sat i gang. Den er knap to år gammel, og vi ved alle, at det tager tid at indarbejde sådanne oplysningskampagner.

Jeg har af andre grunde haft lejlighed til at følge den oplysningskampagne på ret tæt hold, og det er min vurdering af den kampagne, statens husholdningsråd har iværksat, at den har været effektiv og god. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at vi giver den en fornuftig tidsramme at fungere under, inden vi tager stilling til, om problemet kræver yderligere initiativer. Som jeg svarede fru Tove Lindbo Larsen, må eventuelle initiativer i denne sag ses på baggrund af den effekt, den oplysningskampagne får, som nu er iværksat, og som jeg nok synes bør have lidt længere tidsrum at løbe over.

Hr. Voigt spurgte, om der er børn, der sulter eller er underernærede i dette land. Jeg tror næppe, der er børn, der sulter, men jeg tror nok, der er børn, der er fejlnærede. Jeg kan frygte, at det er et større antal børn, end vi umiddelbart gør os klart til daglig.

Til hr. Voigts spørgsmål om, hvorvidt børnene er forældrenes eller skolens, skal jeg kun sige, at jeg ikke synes, et spørgsmål med udgangspunkt i skolebespisning eller ikke skolebespisning skal give anledning til en principiel debat af den karakter, som hr. Voigt her lægger op til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *miljøministeren* af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Kan ministeren oplyse, om miljøministeriet vil tage initiativ til, at der kommer en generel oplysning til befolkningen om sammensætning af en ernæringsmæssigt forsvarlig kost?«

(Spm. nr. 890).

Skriftlig begrundelse.

Den danske befolkning har rige muligheder for at få ernæringsmæssigt korrekt sammensat kost med det udbud af varer, der findes her i landet; tilmed er mange produkter deklarerede. Men der synes at være for lidt

oplysning til alle befolkningsgrupper, både hvad angår anvendelsen af de oplysninger, der findes på deklARATIONERNE, og hvad angår kendskabet til at sammensætte kosten ernæringsmæssigt forsvarligt. Statens husholdningsråd udfører et stort og godt oplysningsarbejde, men har ikke med de givne ressourcer mulighed for at nå ud til alle.

Tove Lindbo Larsen (S):

Dette spørgsmål skal ses lidt i relation til det netop afsluttede spørgsmål til undervisningsministeren, fordi det er min opfattelse, at der er behov for en mere generel oplysning. Ifølge levnedsmiddeloven kan leverandører, om de ønsker det, deklarerer varer, og det kan være ganske udmærket, det er bare en frivillig ordning.

Men det er heller ikke gjort med det alene, for spørgsmålet er også, om man kan gøre brug af den viden, der er i deklARATIONERNE på de produkter, man som forbruger kan købe. Det er min opfattelse, at det er nødvendigt med en generel oplysning til befolkningen dels om sammensætningen af en ernæringsmæssigt forsvarlig kost, dels om forståelsen af de oplysninger, man giver. Derfor mit spørgsmål til miljøministeren, under hvem levnedsmiddeloven hører.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg er helt enig i, at det er et centralt spørgsmål, der her er stillet, og vi er også i gang med at skærpe indsatsen på området. Man har under levnedsmiddelinstittutet nu oprettet en ernæringsenhed, som har til opgave at indsamle, behandle og vurdere viden, herunder forskningsresultaterne på ernæringsområdet. Den enhed skal tilvejebringe et grundlag for en sagkyndig vejledning af de organisationer og institutioner, der formidler undervisning og oplysning i ernæringsspørgsmål.

Men hvad angår en bredere folkeoplysning om sammensætningen af de ernæringsmæssige enheder i kosten, er der på et møde i januar 1977 mellem indenrigsministeriet, handelsministeriet og miljøministeriet opnået enighed om en arbejdsdeling vedrørende det offentlige indsats på ernæringsområdet. Det bliver herved levnedsmiddelinstittutet, der varetager den koordinerende funktion på ernæringsområdet, mens den generelle ernæ-